

8. Pahandus.

Kõrtsi wõeras (küsib kõrtsmiku käest): Ütelge mulle, kõrtsi papa, kas selle wiina sees siin on wett?

Kõrtsmik: Kas t' e siis ise aru lätte ei saa?

Kõrtsi wõeras: Ei saa!

Kõrtsmik (vihaselt): Nob, mis t' e siis küsiste!

9. Worst worsti wastu.

Saarlane lõi Loigu talu koera labidaga maha, ja fut-suti mees sellepärrast kohtusse.

Kohtumees: Kuule, Priidu, miks sa selle koera maha lammutasid?

Priidu: Miks tua siis mind näksas!

Kohtumees: Kas sa ei oleks wõinud teda labida warrega hirmutada; miks sa nii jõledaste kohe lammutasid?

Priidu: Wõi jõledaste lammutasin! Kas tua, furi waim, mind siis sabaga näksas?

Torkuse sõnad.

Kui sa ise väikest näha ei taba, siis mine varju alla, aga ära rihi mitte uende rõõmu, kes väikese paistel on.

Kes enam kahetseda ei wõi, see ei kõlba enam maa peale ega taewasse.

Mitmesugused usutunnistused on Jumala ees üksi fui mitmesugused feeled.

Usuga on lugu niisamuti fui terwissega; mida enam keegi tarvis arwab olewat fest rääkida, seda wähem tall teda on. Üksi on jüdame terwis. Ükski arst ei tohi eunast siin wägise pakkuda. Mõnele hingel arstile piab üteldama: Håda sellele, selle läbi pahandus tuleb!

Kättemaksmine on nõrga hingedede parandus, tugewas rinnas ei ole temal mitte ajet.

Kelleks inimesel julgust on, selleks leiab ta ka nõuu.

Laiskus on kuradi pea vadi.

Iga inimese sees on natuke igast inimesest.

Õdel on paljalt üks farw, walel mitu.

Kes armastuse üle järele mõtleb, ei see enam armasta.

Kewade on armastuse elu, ja armastus elu kewade. Elad sa armastusele, siis elab igawene kewade su sees.

Noamatud on prillid, mille läbi maailma waadatafse. Lase end painutada, aga mitte latki murda.

Üks loot ettevaatmis on parem fui üks nael awitamist. Üks asjata elu on warajane surm.

Üks aius fui teeb mõuiford inimese wanemats fui terve aastat.

Köige enam umbrohtu fannab rommusp must.

Kes mitte maa peal ei tunne omal isamaad olema, sell ei saa fa triewas taewast olema.

Seal ei puudu missalgi rõõmu, fus tööd, korda ja truuist armastatafse.

Mis sa surnuid mehi veel aunstad, fui sa neid elu ajal ei auustanud!

Meie „Eestirahwa Kasuline Kalender“ on juba mitmest aastakümnest saadit Eesti rahva seas suure lahkusega wastu wõetud saanud ja meie loodame, et see lahkus ka tuleval aastal (1887) tema wastu elule jäeb. Oma tänu niisuguse lahle wastu wõtmise pärast saame meie praeguse Kalendri välja andmise juures feelabi tema pruulijate wastu ülesse näitama, et meie iga 100 ära müüdud kalendri peale ühe auhinnna wõi prämia anname. Iga 1887. aasta „Eestirahwa Kasulise Kalendri“ nime lehe peal on nummer; funni 1887. aasta juuni suuni saavad auuhindade wõitjate numrid ajalehes teada antud. Auuhinnad saavad loosi läbi ära jagatud ja wõiwad wõitwa numbriga Kalendri nimelebe sissesaatmisel 1887. aasta joosul Tartus H. Laakmanni raamatut poest wastu wõetud saada.

Wõitjad wõiwad iga wõidunumri eest übe eksemplari viimse lehekülje peal seiswatest raamatute test väljawalida: